

32000F0383

L 140/1

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

2000.6.14.

A TANÁCS KERETHATÁROZATA

(2000. május 29.)

az euro bevezetésével kapcsolatos pénzhamisítás elleni, büntetőjogi és egyéb szankciókkal megvalósuló védelem megerősítéséről

(2000/383/IB)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre, és különösen annak 31. cikke e) pontjára és 34. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Németországi Szövetségi Köztársaság kezdeményezésére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az euro bevezetéséről szóló 1998. május 3-i 974/98/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ megállapítja, hogy az euro készpénzként történő forgalomba hozatala 2002. január 1-jétől kezdődik, és kötelezi a részt vevő tagállamokat az euro-bankjegyek és euro-érmék hamisítása és meghamisítása elleni megfelelő szankciók biztosítására.
- (2) Figyelembe kell venni a Bizottság 1998. július 23-i, a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez és az Európai Központi Bankhoz intézett, „Az euro védelme – a hamisítás elleni küzdelem” című közleményét.
- (3) Az Európai Parlamentnek a Bizottság 1998. július 23-i, a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez és az Európai Központi Bankhoz intézett, „Az euro védelme – a hamisítás elleni küzdelem” című közleményére vonatkozó 1998. november 17-i állásfoglalását ⁽⁴⁾ figyelembe kell venni.
- (4) Az Európai Központi Banknak az euro-bankjegyek és euro-érmék jogi védelmének erősítésére irányuló egyes intézkedések elfogadásáról szóló, 1998. július 7-i ajánlását ⁽⁵⁾ figyelembe kell venni.
- (5) Az 1929. április 20-i, a pénzhamisítás visszaszorításáról szóló nemzetközi egyezményt és annak kiegészítő jegyzőkönyvét tekintetbe kell venni.

- (6) Figyelembe kell venni az euro különleges jelentőségét Európa számára, és az 1929. évi egyezmény 5. cikkében szereplő megkülönböztetési tilalom elvét, amely szükségessé teszi annak biztosítását, hogy az euróval vagy más pénznemekkel kapcsolatban elkövetett súlyos pénzhamisítási bűncselekmények miatt súlyos büntetőjogi büntetéseket és egyéb szankciókat szabjanak ki.
- (7) Az euro világméretű fontossága miatt különösen ki lesz téve a hamisítás kockázatának.
- (8) Tekintetbe kell venni azt a tényt, hogy az euróval kapcsolatban máris észleltek meglehetősen irányuló magatartást.
- (9) Biztosítani kell, hogy az eurót az új pénznem szükséges hitelességének védelme és következképpen a súlyos gazdasági következmények elkerülése érdekében még 2002. január 1-jei készpénzként történő forgalomba hozatala előtt minden tagállamban hatáson büntetőjogi intézkedésekkel megfelelő védelemben részesítsék.
- (10) Tekintetbe kell venni Tanács 1999. május 28-i állásfoglalását ⁽⁶⁾ az euro bevezetésével kapcsolatos pénzhamisítás elleni büntetőjogi védelem megerősítéséről, egy kötelező erejű jogi okmányra vonatkozó iránymutatásaival együtt,

ELFOGADTA EZT A KERETHATÁROZATOT:

1. cikk

Fogalommeghatározások

E kerethatározat alkalmazásában:

- „egyezmény” az 1929. április 20-i, a pénzhamisítás visszaszorításáról szóló nemzetközi egyezmény és annak kiegészítő jegyzőkönyve ⁽⁷⁾,
- „pénz” az olyan papírpénz (beleértve a bankjegyet is) és fém-pénz, amely törvényes fizetőeszköz, beleértve az euro-bankjegyeket és euro-érméket is, amelyek a 974/98/EK rendeletnek megfelelően törvényes fizetőeszközök,

⁽¹⁾ HL C 322., 1999.11.10., 6. o.

⁽²⁾ 2000. február 17-én megfogalmazott vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 139., 1998.5.11., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 379., 1998.12.7., 39. o.

⁽⁵⁾ HL C 11., 1999.1.15., 13. o.

⁽⁶⁾ HL C 171., 1999.6.18., 1. o.

⁽⁷⁾ A Nemzetek Szövetsége szerződéseinek gyűjteménye (1931), 2623. szám, 372. o. Genfben, 1929. április 20-án írták alá.

- „jogi személy” minden, az alkalmazandó nemzeti jog alapján ilyen jogállással rendelkező jogalany, kivéve az államokat vagy egyéb, közhatalmi jogosítványokat gyakorló közjogi testületeket, valamint a közjogi nemzetközi szervezeteket.

2. cikk

Az egyezményhez való viszony

(1) E kerethatározatnak az a célja, hogy az egyezmény rendelkezéseit a következő rendelkezéseknek megfelelően kiegészítse és a tagállamok általi alkalmazását megkönnyítse.

(2) Ennek érdekében azok a tagállamok, amelyek eddig ezt még nem tették meg, vállalják, hogy csatlakoznak az egyezményhez.

(3) Az egyezmény által előírt kötelezettségek érintetlenek maradnak.

3. cikk

Általános bűncselekményi tényállások

(1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a következő magatartások büntetendőek legyenek:

- a) pénz hamisítása vagy meghamisítása, a felhasznált eszközöktől függetlenül;
- b) hamis vagy hamisított pénz csalárd forgalomba hozatala;
- c) hamis vagy hamisított pénz behozatala, kivitele, szállítása, elfogadása vagy megszerzése forgalomba hozatal céljából, annak tudatában, hogy az hamis;
- d) az alábbiak csalárd előállítása, elfogadása, megszerzése vagy birtoklása:
 - pénz hamisítására vagy meghamisítására különösen alkalmas szerszámok, tárgyak, számítógépes programok vagy egyéb eszközök, vagy
 - hologramok vagy a pénz más, a hamisítás elleni védelmet szolgáló alkotórészei.

(2) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az (1) bekezdésben említett magatartásokhoz nyújtott bűnszegély és az azokra történő felbujtás, valamint az (1) bekezdés a)–c) pontjában említett magatartások kísérlete büntetendő legyen.

4. cikk

További bűncselekmények

Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a 3. cikkben említett magatartások akkor is büntetendőek legyenek, ha azokat olyan bankjegyek és érmék vonatkozásában követték el, amelyeket engedélyezett berendezések vagy anyagok felhasználásával, de a hatáskörrel rendelkező hatóságok pénzkibocsátásra vonatkozó jogainak, illetve a kibocsátás feltételeinek megsértésével, e hatóságok bejegyzése nélkül állítottak vagy állítanak elő.

5. cikk

Ki nem bocsátott, de forgalomba hozatalra szánt pénz

Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a 3. és 4. cikkben említett magatartások akkor is büntetendőek legyenek, ha:

- a) az euro jövőbeni bankjegyeivel és érméivel kapcsolatosak, és 2002. január 1-jét megelőzően követik el azokat;
- b) olyan bankjegyekkel és érmékkel kapcsolatosak, amelyeket még nem bocsátottak ki, de forgalomba hozatalra szántak, és amelyek olyan pénznemhez tartoznak, amely törvényes fizetőeszköz.

6. cikk

Szankciók

(1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a 3–5. cikkben említett magatartások hatásos, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókkal legyenek sújthatók, beleértve az olyan szabadságvesztés-büntetéseket is, amelyek kiadatáshoz vezethetnek.

(2) A pénz 3. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti csalárd hamisítása vagy meghamisítása szabadságvesztés-büntetéssel büntetendő, amelynek felső határa legalább nyolc év.

7. cikk

Joghatóság

(1) E cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül:

- Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megalapozza joghatóságát a 3–5. cikkben említett bűncselekmények tekintetében, amennyiben azokat egészben vagy részben saját területén követték el,
- Az egyezmény 8. és 9., valamint 17. cikkét az e kerethatározat 3–5. cikkében említett bűncselekmények tekintetében alkalmazni kell.

(2) Legalább azok a tagállamok, amelyekben az eurót már elfogadták, megteszik a megfelelő intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a pénzhamisítás üldözése, legalábbis az euro tekintetében, lehetséges legyen, függetlenül az elkövető állampolgárságától és a bűncselekmény elkövetésének helyétől.

(3) Amennyiben az ugyanazon a tényeken alapuló bűncselekmény tekintetében több tagállamnak van joghatósága és lehetősége a büntetőeljárás eredményes lefolytatására, az érintett tagállamok – annak érdekében, hogy a büntetőeljárást lehetőleg egyetlen tagállamban összpontosítsák – együttműködnek annak meghatározásában, hogy közülük mely tagállam fog eljárni az elkövetővel vagy elkövetőkkel szemben.

8. cikk

Jogi személyek felelőssége

(1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatóak legyenek a 3–5. cikkben említett bármely bűncselekményért, amelyet akár saját nevében eljárva, akár a jogi személy valamely szervének tagjaként eljárva olyan személy követett el a jogi személy javára, aki a jogi személyen belül vezető tisztséget tölt be, amely a következők egyikén alapul:

- a jogi személy képviselőjének joga, vagy
- a jogi személy nevében történő döntéshozatal joga, vagy
- a jogi személyen belüli ellenőrzés joga,

valamint az ilyen bűncselekmények elkövetésében bűnszegédként vagy felbujtóként való részességért, illetve a 3. cikk (1) bekezdése a) és b) pontjában említett bűncselekmények kísérletéért.

(2) Az (1) bekezdésben már említett eseteken túlmenően minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatóak legyenek, amennyiben az (1) bekezdésben említett személy által gyakorolt felügyelet vagy ellenőrzés hiányossága tette lehetővé, hogy egy neki alárendelt személy az adott jogi személy javára a 3–5. cikkben említett valamely bűncselekményt elkövesse.

(3) A jogi személyeknek az (1) és (2) bekezdése alapján fennálló felelőssége nem zárja ki a büntetőeljárást azon természetes személyek ellen, akik a 3–5. cikkben említett bűncselekmények valamelyikét tettesként, felbujtóként vagy bűnsegédként követik el.

9. cikk

Jogi személyekkel szemben alkalmazható szankciók

(1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a 8. cikk (1) bekezdése alapján felelősséggel tartozó jogi személy határos, arányos és visszatartó erejű szankciókkal legyen sújtható, amelyek büntetőjogi és nem büntetőjogi pénzbeli szankciókat és esetleg egyéb szankciókat foglalnak magukban, mint például:

- a) kizárás az állami kedvezményekből és támogatásokból;
- b) valamely gazdasági tevékenység gyakorlásától való ideiglenes vagy végleges eltiltás;
- c) bírósági felügyelet alá helyezés;
- d) bíróság által elrendelt megszüntetés.

(2) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a 8. cikk (2) bekezdése alapján felelősséggel tartozó jogi személy határos, arányos és visszatartó erejű szankciókkal vagy intézkedésekkel legyen sújtható.

10. cikk

Területi hatály

Ezt a kerethatározatot Gibraltárra is alkalmazni kell.

11. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy e kerethatározat 5. cikke a) pontjának 2000. december 31-ig, a többi rendelkezésnek pedig legkésőbb 2001. május 29-ig megfeleljenek.

(2) A tagállamok ugyanezekre a határidőkre eljuttatják a Tanács Főtitkárságának, a Bizottságnak és az Európai Központi Banknak azoknak a rendelkezéseknek a szövegét, amelyekkel az e kerethatározatból fakadó kötelezettségeket nemzeti jogukba átültetik. A Tanács e tájékoztatás és a Bizottság írásos jelentése alapján készült jelentés alapján legkésőbb 2001. június 30-ig megvizsgálja, hogy a tagállamok mennyiben tették meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy ennek a kerethatározatnak megfeleljenek.

12. cikk

Hatálybalépés

Ez a kerethatározat a *Hivatalos Lapban* való kihirdetése napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2000. május 29-én.

a Tanács részéről

az elnök

A. COSTA

MELLÉKLET

AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG NYILATKOZATA

Ausztria felhívja a figyelmet az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény második jegyzőkönyvének 18. cikke (2) bekezdésében számára biztosított lehetőségre (HL C 221., 1997.7.19, 11. o.), hogy öt évig mentesülhet azon jegyzőkönyv 3. és 4. cikkében előírt kötelezettségek alól, és kijelenti, hogy ugyanezen időszak alatt teljesíti az e kerethatározat 8. és 9. cikkében előírt kötelezettségeit.
